Príbeh č. 16 – Prsteň kráľa Šalamúna

Jedného dňa sa rozhodol kráľ Šalamún naučiť pokore svojho najdôveryhodnejšieho ministra Banaiáša (Benaiah Ben Yehoyada). Dal mu teda príkaz:

„Banaiáš, chcem, aby si mi priniesol jeden špeciálny prsteň. Chcem ho mať na prste počas sviatku Sukkot, takže máš šesť mesiacov čas ho nájsť.“

„Ak existuje kdekoľvek na svete, Vaše Veličenstvo," odpovedal Banaiáš, „nájdem ho a prinesiem vám ho. Ale čo je na tom prsteni také osobitné?"

„Má magickú moc," odpovedal kráľ. „Ak sa naňho pozrie šťastný človek, zosmutnie, a ak sa naň pozrie smutný človek, stane sa šťastným."

Šalamún vedel, že žiadny takýto prsteň na svete neexistuje, ale prial si, aby jeho minister trochu pocítil chuť pokory.

Prešla jar a leto a Banaiáš stále nevedel, kde by mal ten prsteň zohnať. V noci pred sviatkom Sukkot, sa rozhodol prejsť sa v jednej z najchudobnejších štvrtí Jeruzalema. Prešiel popri obchodníkovi, ktorý začal vykladať svoj tovar na schátralý koberec.

„Nepočul si náhodou o kúzelnom prsteni, ktorý prinúti šťastného nositeľa zabudnúť na radosť a nositeľa so zlomeným srdcom zabudnúť na svoj žiaľ?" spýtal sa ho Banaiáš.

Starý predavač dlho nerozmýšľal, zobral jednoduchý zlatý prsteň a niečo naň vyryl. Keď Banaiáš čítal slová na prsteni, na tvári sa mu objavil široký úsmev.

V deň sviatku Sukkot ho Šalamún vítal s otázkou:

„No čo, priateľ môj, našiel si, po čo som ťa poslal?" a zasmial sa, spolu s ostatnými ministrami. Na prekvapenie všetkých však Banaiáš vytiahol malý zlatý prsteň a vyhlásil:

„Tu je, Vaše Veličenstvo!"

Akonáhle Šalamún prečítal nápis, úsmev mu zmizol z tváre. Klenotník totiž na prsteň vyryl tri hebrejská písmená: gimel, zayin, yud, teda prvé písmená slov
„Gam Zeh ya'avor" – „Aj toto pominie"

V tej chvíli si Šalamún uvedomil, že celá jeho múdrosť a rozprávkové bohatstvo sú pominuteľné, letmé veci, pretože príde deň, kedy z neho nebude nič, než prach.

★ otázka – ČO TVORÍ BREMENO TVOJEJ PRIPÚTANOSTI? AKO BY SI SA CÍTIL/-A, KEBY SI TO PUSTIL/-A?